

PESCUITUL LA PASTRAV IN LUNA LUI BRUMAR!

joi, 19 ianuarie 2023

Profitând de o toamnă târzie, am ieșit la o partidă de pescuit pe malul râului Mur, în Austria, unde capturile demne de immortalizat cu telefonul mobil nu au întârziat să apară. Vremea din acea zi a înțut tot timpul cu mine, o zi cu mult soare și mult pe te.

Pescuitul la păstrăv are iarna un farmec deosebit. Zile scurte, friguroase, apa râului foarte rece, iar comportamentul păstrăvului foarte diferit. Pe de altă parte, nopțile cu temperaturi sub 0 grade Celsius ne impun o perioadă de pescuit în care confortul personal trebuie pus pe primul plan. În asta implică, bineînțeles, o îmbrăcăminte pe măsura condițiilor extreme pe care le întâmpinăm pescării în sezonul rece.

Totul a început într-o dimineață de sâmbătă, foarte devreme, în jurul orei 7,00. Am ales să plec mai repede pentru a găsi un loc mai bun de pescuit, conștient fiind de rolul acestuia în capturarea unor exemplare frumoase de păstrăv sau loștri. Am ajuns într-o zonă foarte plăcută și am decis să pescuiesc tocmai în locul unde am avut norocul să capturez exemplare foarte frumoase de păstrăv în anii precedenți. Nu prea eram îmbrăcat adecvat, temperatura din aceea dimineață era foarte scăzută, dar cum pasiunea nu cunoaște limite m-am aventurat în speranța unei capturi capitale, cel puțin pentru o poză de album. Apa râului a fost perfectă în acea zi, doar vântul îmi ducea năucurile în voia lui, un lucru foarte neplăcut pentru un pescar.

Am prins destul de repede patru păstrăvi, toți indigeni, pe care i-am eliberat numai de cât din cauza prohibiției. Am urcat câteva sute de metri în amonteale râului în speranța că voi prinde ceva păstrăv curcubeu, pe care puteam să-l aduc acasă la țigaie. Când timpul sezonului la curcubeu, lipan și loștri este deschis, atât timp am să profit de fiecare clipă liberă ca să arunc momeala în apa râului unde, sper, că pe tii să-mi răspundă. Am schimbat puțin tactica de pescuit, mi-am găsit un loc bun pe care-l cunoșteam de mult vreme și mi-am început recitalul cu patru păstrăvi curcubeu, din care doi eliberați și doi reținuți, unul mai frumos ca altul. După care am mai prins trei, toți unul și unul, de aproximativ un kilogram fiecare, numai buni de țigaie.

Am plecat acasă cu sufletul împăcat fiind bine că doamnele de acasă se bucură, după mult timp, de reușita mea, cu toate că reușita nu era tocmai ceea ce mi-am dorit, dar măcar aveam de o prăjeală pe cinste. Poate eram cel mai fericit om din lume dacă a fi avut parte de o loștri sau un păstrăv din acela mare cum am mai prins în anii precedenți. Dar, nu asta-i ideea, important este să ajung pe malul râului și să arunc cu buclă.

Toate bune și frumoase, însă, de data aceasta, am pescuit fără cizme și am fost nevoit să intru în apă cu picioarele pentru unii pe tii care erau mai mici, o experiență foarte neplăcută la aceste temperaturi. Dacă întâmplarea ar fi avut loc în altă zonă, undeva unde apa râului sau temperaturile de afară ar fi fost mai ridicate, intratul în râu nu mă ar fi afectat atât de tare cum m-a afectat de această dată.

În mare parte, în timpul temperaturilor foarte scăzute pe tii sunt foarte leneși, iar asta înseamnă că în această perioadă a anului sunt foarte atenți la năucurile prezentate de pescari și nu numai. Sunt foarte sceptici în privința hranei pe care aceștia o folosesc în această perioadă rece a anului.

Petru Milo_